

Використані джерела

1. Семенов О. М., Кравченко О. Формування професійної етики майбутньої медичної сестри у вимірах педагогічної дії: монографія. Черкаси: видавець Чабаненко Ю. А., 2014. 304 с.
2. Етичний кодекс професійної етики Міжнародної Ради медсестер. *Медичний вісник*. 2007.07.05.
3. Стоунс Э. Психопедагогика. Психологическая теория и практика учения. Пер. с англ. /Под. ред. Н.Ф.Талызиной. М.: Педагогика, 1984. 472 с.
4. Етичний кодекс медичної сестри України. URL: <http://on2.docdat.com/docs/1537/index-13243-1.htm>

Віталій КЕРНИЧНИЙ

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорон здоров'я» ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Тамара ПОПОВИЧ

ЗАВДАННЯ СТАНДАРТИЗАЦІЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ

Впровадження програми державних гарантій медичного обслуговування населення, визначеної Законом України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» [5] та «Порядком реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення у 2020 році» [4] актуалізує проблему вироблення системи актуальних стандартів надання медичних послуг. До пакету таких послуг включено надання: екстреної, первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) та паліативної медичної допомоги, медичної реабілітації, медичної допомоги дітям до 16 років та допомоги у зв'язку з вагітністю та пологам.

В сучасних умовах до стандартизації медичної допомоги висувуються вимоги щодо задоволення потреб громадян в безпечних та якісних медичних послугах; впровадження нових прогресивних технологій в медичній практиці; раціоналізації витрат на охорону здоров'я та надання платних медичних послуг; сприяння конкурентоспроможності закладів охорони здоров'я та видів медичної допомоги на ринку медичних послуг.

В перелік медичних стандартів, що унормовують питання забезпечення якості та безпеки медичної допомоги, законодавством України включає [2]: стандарти медичної допомоги (медичний стандарт); клінічні протоколи; таблиць матеріально-технічного оснащення; лікарський формуляр; інші норми, правила та нормативи, що регулюють діяльність у сфері охорони здоров'я. Дотримання вимог стандартів є обов'язковим для всіх закладів охорони здоров'я, а також для фізичних осіб-підприємців, які провадять господарську діяльність з медичної практики. Водночас, варто зазначити, що в чинному законодавстві відсутніми є положення, що виписують чіткі критерії якості як самої медичної допомоги, так і

процесу її надання, а також порядку і процедур організування контролю за якістю.

Впродовж останніх років в Україні більш активно розпочали здійснюватися заходи щодо запровадження якісно нових підходів до побудови системи стандартизації медичної допомоги на основі використання методики з розробки клінічних настанов, медичних стандартів, уніфікованих клінічних протоколів та локальних протоколів медичної допомоги на засадах доказової медицини. Система стандартизації медичної допомоги в Україні у загальному виді проілюстрована на рис. 1 [7,8,3]. Базовим документом для їх розроблення є Уніфікована методика з розробки локальних протоколів медичної допомоги для закладів охорони здоров'я України [8].

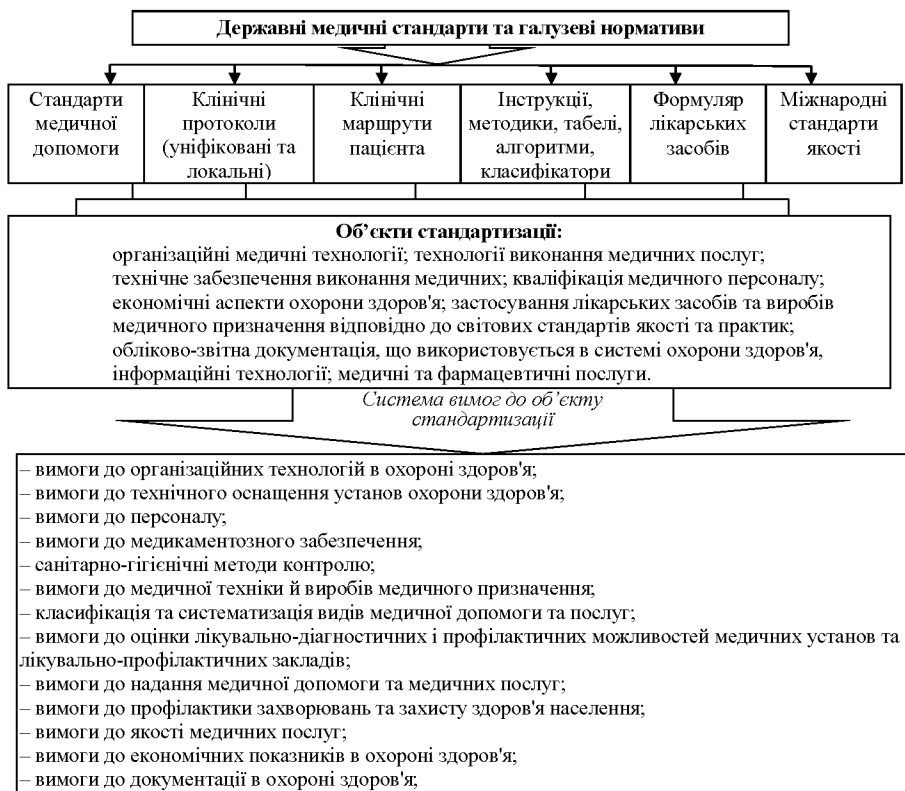

Рис. 1. Система стандартизації медичної допомоги в Україні

Процедура розроблення медико-технологічних документів включає такі обов'язкові елементи:

1) ініціювання розробки (подається заявка на адаптацію клінічних настанов і розробку медико-технологічних документів до МОЗ України за встановленою формою);

2) експертиза поданих заявок (МОЗ України узагальнює і проводить експертизу поданих заявок щодо їх відповідності основним і додатковим критеріям вибору теми медико-технологічних документів. Ключовими критеріями вибору теми документів визначено: важливість проблеми, її пріоритетність і відповідність стратегічним цілям розвитку системи охорони здоров'я, а також, для практичного застосування; наявність беззаперечних доказових даних з досліджуваної проблематики, які підтверджуються наявністю клінічних настанов, що відповідають вимогам доказової медицини і отримали високу оцінку за опитувальником AGREE; потенційна можливість для досягнення клінічного або економічного ефекту прийнятними засобами покращення медичної практики; достатня фінансова забезпеченість розроблення медико-технологічних документів. Додатковими критеріями в процесі вибору теми медико-технологічних документів є вимоги щодо: доступності отриманих результатів клінічного аудиту для розробки теми; можливості зниження вартості медичної допомоги (або окремих її етапів) без втрати якості;

3) опрацювання медико-технологічних документів та їх адаптація (проводиться сформованою мультидисциплінарною робочою групою, яка діє відповідно до наданих повноважень з розроблення медико-технологічних документів);

4) затвердження медико-технологічних документів (затверджуються відповідними наказами МОЗ України, які передбачають механізми їх впровадження та реалізації).

Отже, можемо виокремити наступні новації ні підходи у побудові медико-технологічних документів (стандартів) : клінічні протоколи медичної допомоги та медичні стандарти розробляються на принципах доказової медицини; медико-технологічні документи розробляються мультидисциплінарними групами (представниками всіх зацікавлених спеціальностей) не за медичною спеціальністю, а за темою; розроблені медичні документи мають визначені терміни наступного перегляду, проходять етап публічного обговорення; вводиться та використовується поняття конфлікту інтересів при розробленні настанов, що беруться за основу при підготовці медико-технологічних документів членами мультидисциплінарних робочих груп, застосування опитувальника AGREE (Appraisal Guidelines Research and Evaluation/Опитувальник з експертизи і атестації настанов) у процесі відбору прототипів клінічних настанов.

Використані джерела

1. Концепція управління якістю медичної допомоги у галузі охорони здоров'я в Україні на період до 2020 року. Наказ МОЗ України від 01.08.2011 № 454
2. Основи законодавства України про охорону здоров'я. Закон України зі змінами від 30.03.2020. № 540-IX. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>

3. Попович Т.М. Управління якістю : навч. посібник. Тернопіль, КРОК, 2013. 320с.
4. Порядок реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення у 2020 році. Постанова КМУ від 05.02. 2020 р. № 65. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/65-2020-%D0%BF#n21>
5. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення. Закон України зі змінами від 04,03,2020р. № 524-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19>
6. Про затвердження індикаторів якості медичної допомоги. Наказ МОЗ України від 02.11.2011 № 743.
7. Реєстр медико-технологічних документів (19.11.2019р.). URL: <https://dec.gov.ua/mtd/home/>
8. Уніфікована методика з розробки локальних протоколів медичної допомоги для закладів охорони здоров'я України (методичні рекомендації). Київ. 2012. URL: <https://dec.gov.ua/mtd/home/>

Марія КИСЛЯК

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – д. е. н., професор, професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Алла МЕЛЬНИК

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ РАЙОНІ

З метою формування сприятливого бізнес-середовища для підвищення ділової активності та реалізації підприємницького потенціалу як основного інституційного рушія економічних реформ, пріоритетних цілей соціально-економічного розвитку та структурної перебудови необхідно:

– вдосконалити законодавчу основу функціонування та стимулювання підприємницької діяльності, сфери корпоративного управління та фінансової діяльності, забезпечення захисту прав власності, публічного управління у сфері підприємницької діяльності, а також розвитку інституційного забезпечення партнерства влади, бізнесу та громадянського суспільства;

– вдосконалити регуляторну політику та дозвільну систему через: спрощення процедури отримання дозвільних документів та законодавче закріплення їх вичерпного переліку і єдиних підстав для відмови у видачі; запровадження принципу "єдиного вікна" для підготовки та реалізації інвестиційних проєктів перспективного і стратегічного для економіки країни характеру; посилення відповідальності чиновників, які не дотримуються національного законодавства про регуляторну політику та перешкоджають виконанню завдань щодо її спрощення; створення активного в мережі Інтернет Єдиного загальнодержавного реєстру регіональних і галузевих реєстрів регуляторних актів; забезпечення прозорості та відкритості процедур реалізації державного контролю (нагляду) за діяльністю суб'єктів господарювання; перехід на здебільшого превентивні заходи контролю тощо;